

ezebből azonban egy kivétellel (néhány őskori kerámiatöredék) leletanyag nem került elő.

T. LÁNG ORSOLYA – VAMOS PÉTER

59. Budapest, III. Királyok útja 291.

B, LT, A

2007. október 15. és december 21. között megelőző kutatást végeztünk a telken (Hrsz.: 63629/5). Egykor a Fővárosi Tanács Üdülője állt itt, ahol az 1955-ben és 1960-ban lezajló leletmentések 7 korszak (neolitikum, rézkor, korai, középső, késő bronzkor, kelta, népvándorlás kor) régészeti leletanyagát hozták napvilágra. 2007 szeptemberében a jelen feltárást közvetlenül megelőző, az egykori üdülőépületek bontási munkáit figyelemmel kíséző szakfelügyelet keretében vastag kultúrréteggel rendelkező régészeti lelőhelyet sikerült dokumentálni. A területre tervezett lakópark építését megelőzően végzett szondázó próbafeltárás már a leendő hét épület területének régészeti fedettségét volt hivatott tisztázni. Hamar nyilvánvalóvá vált a teljes telek régészeti érintettségének ténye, ezért a december 21-ig történő hosszabbítás keretében a telek D-i felén épülő 4 lakótömb teljes megelőző feltárást is elvégeztük.

Ennek során a ma már nagyjából sík területből két, a folyószabályozás előtti ártérből kiemelkedő ÉÉK-i irányban futó szigethát és közte húzódó, időszakosan vízzel borított mélyebb terület alkotta változatos térszín képe rajzolódott ki. A mintegy 2300 m²-nyi területen a geomorfológiai adottságoknak köszönhetően eltérő sűrűséggel 6 régészeti korszak 474 objektuma került napvilágra.

A Duna főágához közelebbi széles, lapos kiemelkedésen korai (Harangedény–Csepel-csoport) középső (Vatya-kultúra) és késő bronzkori (urnamezős kultúra), késő vaskori (császárkori kelta), valamint egy avar település tároló-, műhely-, és áldozati gödrei, földbe mélyített épületei láttak napvilágot. A hát vonalára merőlegesen hatalmas középső bronzkori árokrendszer húzódott, melyet a település késői, koszideri periódusában annak terjeszkedése miatt feltöltöttek. Nyugati irányban a szárazföld belseje felé haladva a teraszsziget Ny-i felét és a szemközti partoldalt bronzkori és az 1. századi kelta település egymásba olvadó agyaggyerő gödreinek komplexumai borították. Minimális mennyiségű leletanyaga miatt jelenleg bizonytalan az időrendi besorolása egy alig 3,5 m hosszú alapárkos, cölöpvázás épületnek, továbbá egy fej nélküli emberi temetkezésnek és egy nyújtott, háton fekvő csontvázás sírnak.

SZILAS GÁBOR

60. Budapest, III. Királyok útja 293.

Ró

2007. január 15. és március 9. között megelőző feltárást végeztünk a telken (Hrsz.: 63630). A lakópark építését megelőzően végzett munka szükségességét annak a ko-

rábbi kutatásokból ismert lelőhelyláncolatnak megléte indokolta, mely Budakalász-Békásmegyér határától egészen Pünkösdfürdőig húzódik. A szóban forgó telek része az egykori Pénzjegynyomda Vállalat üdülőjének, ahonnan az 1950-es évekből késő bronzkori urnasír ismert. A földmunkával érintett 1660 m²-es területen 7 régészeti korszak 499, egymást többszörösen vágó régészeti objektuma került napvilágra.

A legkorábbi leletek a Kr. e. 6. évezred végéről, az *új-kőkori* zselízi kultúra időszakából származnak, melyek egy időszakos település tárolóvermeiből, áldozati gödreiből kerültek elő (festett arcós edény töredéke, őstulokszarv).

A középső *réz korban* (Ludanice-kultúra) kisebb temető létesült a területen, melynek két zsugorított csontvázás temetkezését dokumentáltuk.

A késő réz korban (badeni kultúra) nagy kiterjedésű település létesült a Duna-parton, melynek feltűnően gazdag szakrális életéről három rituális szarvasmarhatemetkezés árulkodik.

A kora *bronzkori* Makó-kultúra települését követően a Kr. e. 2. évezred közepén a Vatya-kultúra időszakában volt a terület a legintenzívebben lakott, amikor a falu életterének növelése érdekében a mélyebb térszíneket települési hulladékkal töltötték fel. A telepen folyt gazdag rituális életről tanúskodnak a kutyaáldozatokat tartalmazó gödrök.

A késő bronzkori urnamezős kultúra időszakában a Duna főágához közelebbi teraszszigeten hamvasztásos rítusú urnatemető létesült (9 sír), míg a késő *vaskori* kelták döngölt-tapasztott padlójú épületei, több méter mély gabonatóroló vermei jelentették a terület legkésőbbi megtelepedését.

SZILAS GÁBOR

61. Budapest, III. Királyok útja 313.

Ró

2007. július 16–18. között régészeti szakfelügyeletet végeztünk a telken (Hrsz.: 63646). A ide tervezett épület sávalapjainak kutatására volt lehetőségünk. A 3 db 39 m hosszú, K–Ny-i irányú és 4 db 5 m hosszú É–D-i irányú sávalap szélessége 40–50 cm, alapozási mélysége 1,8 m. A keskeny árokszakaszok mindegyikében jelentős mértékű újkori bolygatást tapasztaltunk. Munkánk során 6 objektum részlete került elő, többségük leletanyagot nem tartalmazott. A sávalapokon túlnyúló objektumrészek feltáráására nem volt lehetőségünk. A teleprészlet a Kr. u. 2–3. századra datálható.

KOROM ANITA

62. Budapest, III. Kiscelli utca

Ró

2007. március 19. és május 21. között régészeti megfigyelést biztosítottunk a Bécsi út mentén folytatott vízvezeték-felújítási munkákhoz. A Kiscelli utca 103. telek előtt a Kiscelli úttestben nyitott árok D-i metsze-

tében az újkori rétegek alatt 10 cm vastag római réteget dokumentáltunk. A többi szakaszon csak újkori feltöltési és planírozási rétegeket találtunk.

KIRCHHOF ANITA

63. Budapest, III. Kunigunda útja 45.

Ró

2007. március hónapban próbaszondázást végeztünk a telken (Hrsz.: 19755/2), egy tervezett csarnoképület helyén. Egy közel É-D-i irányú 20×5 m-es próbaszondát alakítottunk ki. Gépi erővel szedtük le a felső, átlagosan 1,9–2 m vastag kevert, törmelékes feltöltést. A próbaszondázás során a humuszos réteg felső részéből két apró, római téglatöredék és néhány, valószínűleg szintén római kerámiaszilánk került elő, régészeti objektumot nem sikerült azonosítanunk.

LASSÁNYI GÁBOR

64. Budapest, III. Kunigunda útja 62.

Ró

2007. május 24–31. között próbafeltárást végeztünk a telken (Hrsz.: 18848/14). Az öt szondaárkot a leendő épület kábelalagútjainak helyén húztuk meg. Megállapítottuk, hogy a területet K felé vékonyodó, 1,5–1 m vastagságú újkori feltöltés fedi. Két árokban, ahol elérjük az altalajt, csekély intenzitású lelőhely részletére akadunk. Árok, cölöplyukak, gödrök kerültek elő, amelyekből igen minimális anyag került felszínre (összesen 6 db kerámia). A paleotalaj rétegéből semmiféle leletanyagot nem sikerült eltenni. Az iszaprétegnek is csak a legfelső részéből származott némi újkori kerámianyag, amelyben elvétve római tegula-, imbrexdarabok is voltak.

BUDAI BALOGH TIBOR

65. Budapest, III. Nánási út 39.

B, Ró, N

A BTM Aquincumi Múzeuma 2007. április 11–23. között régészeti szakfelügyeletet látott el a Bibic csónakház alapozási munkáinál. A szakfelügyelet szerves folytatása volt a terület D-i részén 2005-ben építkezést megelőzően végzett megelőző feltárásnak. Akkor a terület K-i részén őskori objektumok, Ny-i felén pedig, K–Ny-i irányú V-keresztmetszetű római kori vízelvezető árkok kerültek elő. A leendő épület pontalapokra (1×1 m, 1,3×1,3 m, 1,6×1,6 m) és sávalapokra épül.

A pontalapokban a felső 30–50 cm-es újkori feltöltés eltávolítása után egy – már korábban is megfigyelt – sötétbarna, homogén, humuszos réteg következett, szórványos bronzkori, római és népvándorlás kori kerámia leletanyaggal, de újkori anyag is volt benne. A telek D-i részén kialakított pontalapokban a humuszréteg alatt vastagabb (20 cm) sóderréteg (árokbetöltés?), majd helyenként római teguladarabokkal kevert kö-

ves omladék (árokbetöltés?) következett, amely alatt több felületben K–Ny-i árkok részletei mutatkoztak. Az árkok sekélyek, teknős aljúak, 20–30 cm szélesek voltak, leletanyag csak az egyikből került elő (rhein-zaberni? terra sigillata töredéke). Az árkok alatt már a sárga, homokos altalaj jelentkezett. Több helyen figyeltük meg további beásások, árkok(?) széleit, illetve köves omladékokat közvetlenül a sárga altalaj felett, de a kis alapterület miatt ezek funkciója és iránya nem volt megállapítható. A terület Ny-i végén kialakított pontalapban egy K–Ny-i irányú árok betöltéséből állatcsontok, faszén származott. felette pedig ismeretlen rendeltetésű, paticsos, égett szélű beásást regisztráltunk.

A területrészen tehát a 2005. évi megfigyelésekhez hasonlóan azt tapasztaltuk, hogy egyrészt jelen van egy őskori lelethorizont, másrészt pedig ismét dokumentálhattunk olyan K–Ny-i, a Dunára merőleges irányú, római kori leletanyaggal betöltött árkokat, amelyek a terület víztelenítését szolgálhatták.

T. LÁNG ORSOLYA

66. Budapest, III. Nánási út 69.

R

2007. október 2–8. között régészeti szakfelügyeletet láttunk el az épületbontáshoz kapcsolódóan. A terület az aquincumi polgárvárostól É-ra fekszik, a Duna partján. A telken korábban üdülőépületek és medencék álltak, ezek bontását kísértük figyelemmel. A terület-rész a Nánási úttól K-re az Aranyhegyi-pataktól É-ra egészen Békásmegyérig régészeti érdekű terület, itt egyrészt a római kori limes erődláncolatának tagjai, út és temetkezések, illetve útállomások előkerülésével lehet számolni. Az őskori kultúrák közül is számos megtelepedett itt (rézkor, bronzkor) így elsősorban ezen régészeti korszakok emlékére számíthatunk. A bontás során a Nánási úthoz közelebb eső, a telek Ny-i részén lévő épületek alapjainak bontása során sem régészeti lelet, sem objektum nem mutatkozott, viszont K felé az egyik medence alapja alatt a sárga homokos talajban sötétbarna elszíneződések (beásások?) rajzolódtak ki, itt a felső humuszos talajból őskori, zömében rézkori kerámiatöredékek kerültek elő nagy számban.

T. LÁNG ORSOLYA

67. Budapest, III. Nánási út–Rozgonyi Piroska út–

Római part

U, R

2007. október 27. és december 3. között lakópark építését megelőzően, fakitermeléshez kapcsolódó szakfelügyeletet, próbafeltárást és megelőző régészeti feltárást végeztünk a területen (Hrsz.: 23744/2). A Duna-part közelében húzódó „A” és „B” jelű épületek területének próbafeltárása az „A” épület esetében régészeti jelenségeket nem